

הלכות הדף היומי

מסכת בבא קמא

תוכן

- א. החורש את אביו נהרג לפי שאי אפשר לחרישה בלא חבורה טיפתא דדמא נפלה ליה באודניה.....2
- ב. שגילוהו ... שסכו נשא דלא הדר צער ... וצווחי מהנהו קרטופני ריפוי דבעיא אסויי שבת דהוה מרקיד בי כובי דבעיא מחוי גוני ארישא ולא מחוי מהנהו קרטופני בושת אין לך בושת גדול מזה.....2
- ג. הכהו על ידו וצמתה וסופה לחזור ... אינו נותן לו אלא דמי שבתו שבכל יום ויום..3
- ד. הקומע יד עבד עברי של חבריו ... הכל ינתן לעבד וילקח בהן קרקע והרב אוכל פירות 4
- ה. המבייש את הסומא חייב.....4
- ו. נתכוון לבייש את הקטן ובייש את הגדול נותן לגדול דמי בושתו של קטן.....5
- ז. לבייש את העבד ובייש את בן חורין נותן לבן חורין דמי בושתו של עבד.....5
- ח. והמבייש את הישן חייב וישן שבייש פטור.....5
- ט. נפל מן הגג והזיק ובייש חייב על הנזק ופטור על הבושת עד שיהא מתכוין.....6
- י. ערום בר בושת הוא ... ערום דאתא זיקא כרכינהו למאניה ואתא הוא דלינהו טפי וביישיה ... בבית המרחץ חייב ... שביישו על גב הנהר.....7
- יא. ביישו ישן ומת מהו.....8
- יב. חרש יש לו בושת שומט אין לו בושת קטן פעמים יש לו פעמים אין לו הא דמיכלמו ליה ומיכלם הא דמיכלמו ליה ולא מיכלם.....8
- יג. מחייבי גליות ... בלא ראות פרט לסומא.....9

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת בבא קמא

דף פו.

א. החורש את אביו נהרג לפי שאי אפשר לחרישה בלא חבורה טיפתא דדמא נפלה ליה באודניה

המכה אביו¹ ואמו מיתתו בחנק, ואפילו אם הם יכו אותו הכאה רבה, שנאמר (שמות כא פסוק טו) ומכה אביו ואמו מות יומת, וצריך עדים והתראה כשאר כל מחוייבי מיתת בית דין ואחד האיש ואחד האשה וכן הטומטום ואנדרוניגוס והוא שיגיעו לכלל עונשין.

אינו חייב חנק² עד שיעשה בהן חבורה, אבל אם לא עשה בהן חבורה, הרי זה כמכה אחד מישראל.

מי שהכה את אביו על אזנו וחרשו³, חייב ונהרג, שאי אפשר שיעשה חרש בלא חבורה, כיון שטיפת דם יוצא מבפנים באוזן ועל ידי זה נתחרש.

ב. שגילו... שסכו נשא דלא הדר צער... וצווחי מהנהו קרטופני ריפוי דבעיא אסויי שבת דהוה מרקיד בי כובי דבעיא מחוי גוני ארישא ולא מחוי מהנהו קרטופני בושת אין לך בושת גדול מזה

גילח שער ראשו של חברו⁴, אינו נותן לו אלא בושת, אך אינו משלם צער ריפוי⁵ וכל שכן שאינו משלם נזק. שהרי סוף השיער לחזור.

¹ רמב"ם ממרים פ"ה ה"ה חינוך מ"ח

² שם

³ שו"ע ונו"כ יו"ד רמא ב

⁴ שו"ע ונו"כ תכ יב

⁵ ותשלומי שבת תליא אי בכך השביתו ממלאכתו שאם מלאכתו דורשת שיהיה לו שיער כגון שרגיל הוא להופיע ברבים ועתה אינו יכול או שהוא עורך דין בערכאות של גוים עבור גוים ולא יכול להופיע כך משלם לו שבות כמו שיבואר להלן.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת בבא קמא

סכו בסם עד שאין סוף השער לחזור, חייב בה' דברים, נזק⁶ חייב שאין לך נזק גדול מזה שלא יהיו לו שערות לעולם לחמם בהן ראשו, וצער חייב אם מצטער מן הסם, שעושה בקעים בראשו מחמת חריפותו וצריך ריפוי לרפאותו, ושבת שהרי הוא ראוי לרקד ולנדנד ראשו בשעת ריקוד ואם מלאכתו היא בכך⁷, או אם מלאכתו להופיע בציבור וכדומה. נמצא בטל ממלאכה זו מחמת הכאב בראשו⁸. ובשת אין לך בשת גדול מזה שהקריחו⁹.

ג. הנהו על ידו וצמתה וסופה לחזור ... אינו נותן לו אלא דמי שבתו שבכל יום ויום

כבר התבאר במסכת גיטין דף מב: שמחמשת הדברים שחייבה תורה את החובל בחבירו הוא שבת.

כיצד¹⁰ משערין אותו, אם לא חסרו אבר חלה ונפל למשכב או שצבתה ידו וסופו לחזור, נותן לו דמי שבתו שבכל יום ויום, כפועל בטל של אותה מלאכה שבטל ממנה, כלומר שרואין כמה היה רוצה ליקח ויהיה יושב ובטל, וזה תלוי כפי מה שהוא מלאכתו, שיש מלאכה כבידה ושכרה מועט שהיה לוקח מעט שישב בטל, ויש מלאכה קלה ושכרה הרבה וצריכין לתת לו הרבה שישב בטל¹¹.

לפיכך כל שאינו יכול לעשות מלאכתו מחמת הכאב או המכה, נותן לו מה שנתבטל ממלאכה עד שיבריא, ושמן כמה אדם רוצה לפחות משכרו ולישב

⁶ סמ"ע שם יג

⁷ דהאי שבת לאו בכל ענין מתחייב בו אלא כמלאכתו היא בכך, וכן הוא לשון הטור ז"ל, ושבת אם הוא יודע לרקד בו, ע"ש. סמ"ע יד

⁸ בטור [סעיף י"ד] כתב שער ראשו. ועיין פרישה שהוכיח דלאו דוקא קאמר שער ראשו, דהנדנד בראשו בשעת ריקודו נעשה גם בלא שערות [דאל"כ גם בגילוח לו שערות היה לו לחייב, ועוד, דא"כ בכלל נזק יחשב, וכיון דכבר שילם לו נזק דמי שערות שלו, בכללו הוא השבת דשערות], אלא שכל זמן שראשו עליו יכאב אינו יכול להתעסק במלאכת ריקוד ונדנד ראשו והוא שבתו. סמ"ע יד

⁹ גם בושת יש לו מזה, הן בשעה שסכו כשאר מכה שיש לו בושת מה שרואין שהכהו, וגם אח"כ במה שרואין שאין לו שערות ונעשה קרח

¹⁰ שו"ע ונו"כ חו"מ תכ יז

¹¹ סמ"ע שם

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת בבא קמא

בטל ממלאכה שהיה עושה קודם המכה¹². ואם מקבל ימי מחלה ממועסיקו צריך לשלם השבת למעסיק¹³.

ואם לא היתה לו מלאכה קבועה, כגון אומן או בעל חנות שלפעמים יש לו מלאכה ולפעמים אין לו, משערין כמה אדם כזה רוצה לסגור החנות ולישב במל¹⁴.

ד. הקוטע יד עבד עברי של חבירו ... הכל ינתן לעבד וילקח בהן קרקע והרב אוכל פירות

החובל בעבד עברי¹⁵ של חבירו חייב בחמשה דברים, אפילו צער ובושת, וילקח בהן קרקע ורבו אוכל פירותיה, ולכשיצא העבד לחירות תצא השדה מתחת ידי רבו, ודמי ריפוי העבד מתרפא בו עתה.

הזיקו הזק שאינו מעכב מלאכה כלל כגון שקטע ראש אצטו או ראש חוטמו הכל לעבד ואין לרבו בהן פירות¹⁶.

ה. המבייש את הסומא חייב

להלכה נפסק שהסומא חייב בכל המצוות¹⁷ והמביישו חייב לשם לו דמי בושתו והוא שבייש אחרים חייב לשלם להם דמי בושתם¹⁸. כדלהלן במשנה.

¹² ומשמע שאם לא עסק במלאכה קודם המכה, אינו נותן לו כלום, וכן משמע בהא דסכו בסם והשיר שער ראשו שכתב הסמ"ע שם שאם לא היה מרקד אינו נותן לו שבת.

¹³ פתחי חושן חלק ו פרק יא הערה צה ועיי"ש מה שפלפל בזה ויש לדון במקבל מביטוח לאומי.

¹⁴ פתחי חושן חלק ו פרק יא הערה מו

¹⁵ רמב"ם הלכות חובל ומזיק פרק ד הלכה יג

¹⁶ וכן דעת רב אלפס ור"ח מחלק בין שבת גדולה לשבת קמנה כגון דמי ידו שהיא גדולה או אין לרבו אלא הפירות אבל שבת קמנה דהיינו שכר שמירת קשואין כל ימי משך החולי כולו לרבו אבל אצער ובושת לא ודעבד נינהו לגמרי מ"מ שם, טור ח"מ סי' תכ"ד.

¹⁷ מן התורה דקי"ל כרבנן דר' יהודה. מ"ב נג ס"ק מא

¹⁸ עיין פר"ח יו"ד נג יד

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת בבא קמא

ו. נתכוון לבייש את הקטן ובייש את הגדול נותן לגדול דמי בושתו של קטן

נתכוין לבייש את זה ובייש את זה, שבושתן שוה, חייב¹⁹. נתכוין לבייש²⁰ את הקטן ובייש את הגדול, אינו נותן אלא דמי בושת של קטן²¹. ואם נתכוין לבייש גדול ובייש קטן, אינו נותן אלא לפי בושת הקטן²².

ז. לבייש את העבד ובייש את בן חורין נותן לבן חורין דמי בושתו של עבד

נתכוון לבייש²³ העבד ובייש בן חורין, נותן לבן חורין דמי בושתו של עבד²⁴.
דף פו:

ח. והמבייש את הישן חייב וישן שבייש פטור

המבייש את הישן²⁵ ונתעורר ונודע לו חייב. וכבר התבאר לעיל דף פג: שאינו חייב²⁶ בתשלומי בושת אלא כשנתכוין לבייש, או כשנתכוין להזיק

¹⁹ ולכאורה בנתכוין לבייש זה ובייש זה לא היו בושת גדול כל כך כשמתכוין לעצמו, והפוסקים סתמו. בית יעקב על שו"ע שם. ועיי"ש ובערוך השולחן שם ושהאריך לחלק בין דין זה לדין נתכוין להרוג את זה והרג את זה שפטור הרמב"ם.

²⁰ שו"ע ונו"כ תכא ב

²¹ שהרי לגבי ההפרש של ביוש הגדול הרי לא נתכוין. ואינו חייב אלא במתכוין לבייש כדלעיל דף פג: סמ"ע שם ד

²² בסימן ת"ך סעיף ל"ז נתבאר דבקטן אין חייבין על בושתו אלא בתנאי שכשמכלימין אותו הוא נכלם, ושם ג"כ כתב המחבר דמ"מ אין דומה המבייש הקטן להמבייש הגדול, סמ"ע שם.

²³ שו"ע ונו"כ שם

²⁴ ובמה שנותנים דמי בושתו של עבד, סתמו הפוסקים ולא ביארו היאך השומא. רש"י [פ"ו ע"א ד"ה שיימינן בהו] פירש בכמה יתרצה עבד זה ויעשו לו בושת זה. והגאון בשיטה מקובצת [שם] פירש שמין כמה אדם מתבייש אם מביישין את עבדו.

²⁵ ערוה"ש סעיף מו, וכתב שמ"מ אינו דומה למבייש כשהוא ניעור, וברש"ש מדייק מדברי התויו"ט שאם הפשיטו כשהוא ישן וחזר וכיסהו קודם שניעור, אף על פי שכשנתעורר נודע לו שזה ביישו בשנתו פטור, ומדמה ליה למת מתוך שנתו, והרש"ש דחה דבדאי כשנתעורר מתבייש במה שגילהו בשנתו.

²⁶ שו"ע ונו"כ תכא א יא

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת בבא קמא

אף על פי שלא נתכוין לבייש²⁷, ולפיכך ישן שבייש פטור²⁸. שהרי לא כיון לבייש.

ט. נפל מן הגג והזיק ובייש חייב על הנזק ופטור על הבושת עד שיהא מתכוין

כבר התבאר לעיל דף כו. ודף כז. שבת שלומי²⁹ צער רפוי ושבת חייב גם כשהזיק שלא בכונה³⁰, וכן בשוגג קרוב למזיד³¹, אבל אנוס פטור באלה.

ובבושת³² אינו חייב אלא כשנתכוין לבייש, או כשנתכוין להזיק אף על פי שלא נתכוין לבייש³³, ונחלקו הפוסקים אם חייב בבושת באש שיש בו משום חציין³⁴.

²⁷ ובשו"ע הזכיר כמה אופנים בדין שלא בכונה שפטור מן הבושת, המבקע עצים ופרח מהם עץ והזיק (שו"ע שם סעיף ט), היתה אבן מונחת בחיקו ועמד ונפלה והזיקה, וכן נתכוין לזרוק למקום זה ונפל למקום אחר (שם סעיף י), וכתב הסמ"ע שם דה"ה הזורק אבן והוציא הלה ראשו וקיבלה, אפילו לדעת המחייבים בנזק, נפל מן הגג ברוח מצויה והזיק, אבל נתחפך בנפילתו כדי שיפול על האדם ולא יחבט חייב (שם סעיף יא), המזיק את אשתו בשעת תשמיש (אבל בנזק חייב, שו"ע שם סעיף יב), הדוחף חבירו לבור שלא בכונה, ואם עמד וראהו בשעת נפילה חשיב ככונה וחייב בבושת (שו"ע סימן תי סעיף לו ובש"ך שם סק"ג, והביא דעת הרש"ל שפוטט אא"כ דחפו שור ובא אדם והוסיף עליו). שנים שחבלו זה בזה, אפילו באופן שחייב בנזק משום שהיה יכול להציל עצמו בהכאה מועטת, פטור מבושת (רמ"א סימן תכא סעיף יג, ועי' פרק ב).

²⁸ שו"ע ונו"כ תכ לו ותכא א

²⁹ שו"ע ונו"כ תכא ג

³⁰ ואף על פי שכתבו בשו"ע בלשון יש אומרים, כבר כתבו הסמ"ע והגר"א שאין חולק בזה.

³¹ עיין בערוה"ש כגון שנתקוטטו זה עם זה ותוך כדי קטטה דחף אחד את חבירו שלא בכונת נזק, ומבואר בשו"ע דה"ה כשנפל מן הגג ברוח מצויה חייב.

³² שו"ע ונו"כ שם א

³³ שו"ע ונו"כ שם יא, ובשו"ע הזכיר כמה אופנים בדין שלא בכונה שפטור מן הבושת, המבקע עצים ופרח מהם עץ והזיק (שו"ע שם סעיף ט), היתה אבן מונחת בחיקו ועמד ונפלה והזיקה, וכן נתכוין לזרוק למקום זה ונפל למקום אחר (שם סעיף י), וכתב הסמ"ע שם דה"ה הזורק אבן והוציא הלה ראשו וקיבלה, אפילו לדעת המחייבים בנזק (עי' פרק א), נפל מן הגג ברוח מצויה והזיק, אבל נתחפך בנפילתו כדי שיפול על האדם ולא יחבט חייב (שם סעיף יא), המזיק את אשתו בשעת תשמיש (אבל בנזק חייב, שו"ע שם סעיף יב), הדוחף חבירו לבור שלא בכונה, ואם עמד וראהו בשעת נפילה חשיב ככונה וחייב בבושת (שו"ע סימן תי סעיף לו ובש"ך שם סק"ג, והביא דעת הרש"ל שפוטט אא"כ דחפו שור ובא אדם והוסיף עליו). שנים שחבלו זה בזה, אפילו באופן שחייב בנזק משום שהיה יכול להציל עצמו בהכאה מועטת, פטור מבושת (רמ"א סימן תכא סעיף יג, ועי' פרק ב).

³⁴ בשו"ע סימן תיח סעיף יז סתם שחייב בבושת כאילו הזיקו בידים, וכתב הסמ"ע שם ס"ק כג דכיון שעבר האש ברוח מצויה ה"ז כאילו ידע וכיון לכך, וכאילו נתכוין להזיק, ואף על גב דבנפל מן הגג ברוח מצויה פסק

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | וובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת בבא קמא

דע שג' חלוקים הם³⁵ כל זמן שיש בדבר פשיעה גמורה וזהו רוח מצויה אבל הוא שלא בכוונה חייב בד' דברים ופטור מן הבושת, לא היתה שם פשיעה גמורה וגם כן לא נעשה באונס גמור, חייב על הנזק ופטור מן השאר, וזהו רוח שאינה מצוייה, ובאונס גמור פטור³⁶.

ולפיכך מי שנפל מן הגג³⁷ ברוח מצויה חייב בד' דברים ששונג קרוב למזיד הוא³⁸, שלא היה לו לעלות לגג שאין לו מעקה כיון שיכול ליפול ברוח מצויה, ופטור מבושת הואיל ולא כיון.

ואם נתהפך דרך נפילתו כרי שיפול על האדם להנאתו כרי שלא יתחבט בקרקע³⁹, חייב גם על הבושת, שכל המתכוין להזיק אף על פי שלא נתכוין לבייש חייב בבושת, שהרי מ"מ כיון לעשות מעשה זה,

ואם נפל ברוח שאינה מצויה אינו חייב אלא בנזק אף על פי שהוא אונס, כיון שאינו אונס גמור.

**י. ערום בר בושת הוא ... ערום דאתא זיקא כרכינהו
למאניה ואתא הוא דלינהו טפי וביישיה ... בבית המרחץ
חייב ... שביישו על גב הנהר**

הערום אין לו בושת⁴⁰, בין כשהוא ערום בבית המרחץ, וכ"ש כשהוא ערום מחוץ למרחץ. ויש אומרים⁴¹ שגם בושת דהכאה אין בו, ויש אומרים⁴²

בסימן תכא סעיף יא שפטור מבושת, צריך לומר דחשיב אונס יותר מהדליק אש, ובשם רש"י והר"ן כתב שפטור מבושת.

³⁵ באר הגולה תכא יא אות א

³⁶ וכתב רבינו ירוחם כל אונס שהוא כעין גניבה פטור וכ"כ התוספות. וכדפרישית עיקר דברוח שאינה מצויה נופא איכא לחלק בין אונס גמור כגון שהיה רוח סערה גדולה וחזקה מפרק הרים ומשבר סלעים לשאינה כ"כ חזקה. באר היטב חושן משפט סימן שעח ס"ק ג מהב"ח

³⁷ שו"ע ונו"כ תכא יא

³⁸ לבוש שם סמ"ע יח מהטור

³⁹ לבוש שם סמ"ע יט

⁴⁰ שו"ע ונו"כ תכ לד

⁴¹ סמ"ע שם ס"ק מא בדעת הרמב"ם והשו"ע וכדעת רש"י.

⁴² סמ"ע שם בשם ר"י.

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת בבא קמא

ששאר מיני בושת יש בו, ולא פטרו אלא בבושת של הפשטת בגדים⁴³, כלומר שהתחיל לפשוט בגדיו בבית המרחץ, וזה מיהר להפשיטו לגמרי⁴⁴, אולם אם הולך סתם ערום הרי הוא בכלל שוטה שאין לו בושת.

ירד לנהר לרחוץ והגביה קצת בגדיו, או שהיה מהלך ונשבה הרוח והגביה קצת בגדיו, ובא זה והוסיף בהפשטתו חייב⁴⁵. ומ"מ אין בושתו מרובה כמו המבייש המלובש.

יא. ביישו ישן ומת מהו

כבר התבאר שהמבייש את הישן⁴⁶ ונתעורר ונודע לו חייב, ואם מת מתוך שנתו⁴⁷ ה"ז ספק⁴⁸ אם חייב לפרוע ליורשיו. ואם תפסו יורשיו, אין מוציאין מידם⁴⁹. וי"א⁵⁰ שהוא פטור.

יב. חרש יש לו בושת שוטה אין לו בושת קטן פעמים יש לו פעמים אין לו הא דמיכלמו ליה ומיכלם הא דמיכלמו ליה ולא מיכלם

⁴³ ערוך השולחן

⁴⁴ כיון שבלא"ה היה עומד להפשיטם, וכ"כ באולם המשפט

⁴⁵ שו"ע ונו"כ שם

⁴⁶ ערוה"ש סעיף מו, וכתב שמ"מ אינו דומה למבייש כשהוא ניעור, וברש"ש מדויק מדברי התויו"ט שאם הפשיטו כשהוא ישן וחזר וכיסהו קודם שניעור, אף על פי שכשנתעורר נודע לו שזה ביישו בשנתו פטור, ומדמה ליה למת מתוך שנתו, והרש"ש דחה דבודאי כשנתעורר מתבייש במה שגילהו בשנתו.

⁴⁷ שו"ע ונו"כ שם לה

⁴⁸ איבעיא הוא בגמרא [ב"ק פ"ו ע"ב] אם טעם דחייבתו התורה בושת הוא משום כיסופא ידיה והכא לא שייך כיון שמת [ו]פטור, או משום בושת דבני משפחתו חייבתו התורה והרי הן בהיים וחייב, ולא איפשטא, וס"ל להרמב"ם [המובא בציונים או ל"ט] דמהני תפיסה בספיקא דדינא. סמ"ע שם מב

⁴⁹ דעת המחבר שם

⁵⁰ דעת הרמ"א שם דאפילו הסוברים דמהני תפיסה לספיקא דדינא יש מהן דס"ל כאן פטור, משום דס"ל דהא איבעיא נפשמה בגמרא דמשום כיסופא ידיה הוא, סמ"ע שם מג

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

הלכות הדף היומי

מסכת בבא קמא

המבייש את השוטה פטור⁵¹, המבייש את החרש חייב, וכן המבייש קטן שיש בו דעת קצת שמתבייש כשמכלימים אותו חייב⁵². ומ"מ אינו דומה המבייש את הקטן למבייש את הגדול, ולא המבייש חרש למבייש פקח.

יג. מחייבי גליות ... בלא ראות פרט לסומא

הסומא⁵³ שהרג בשגגה פטור מן הגלות מפני שהוא קרוב לאונס.

⁵¹ שו"ע ונו"כ שם לו

⁵² ובאילו אמר אם כשמכלימין אותו הוא נכלם חייב ואם לאו הוא פטור. סמ"ע מו. צ"ע בעיני, דהב"י כתב בהך דין דסעיף ל"ה דבייש ישן ומת דפסק כהרמב"ם [פ"ג מחובל ומזיק ה"ג] דהוי ספק דלא נפשטא האיבעיא, כתב הב"י אף דגבי קטן אמרינן דדוקא דמכלמי ליה ומכלם ולמה בישן חייב, וכתב דבקטן נמי דוקא בושתו לא יהבינן ליה, אבל בושת דבני משפחה שפיר י"ל דאף בלא מיכלם חייב. ואם כן תימה דהכי נמי היה לו לומר דמהני תפיסה אף במכלמי ליה ולא מיכלם וכמו בישן לעיל וצ"ע לדינא. בית יעקב שם

⁵³ רמב"ם הלכות רוצח ושמירת הנפש פרק ו הלכה יד

תרומות והנצחות | בנק הדואר ח"ן 22887389 | ובטל' 0548027748

להצטרפות להלכות הדף היומי להלכה למעשה

<https://chat.whatsapp.com/DLl17K9ciPjB873YPB8kBu>

